

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/177/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619202169
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6619202169.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu ako členov senátu, v spore žalobcu C. S. S. U. SA, so sídlom C. D. 1, XXX XX S., U. republika, zapísaný v X. registri spoločností S. pod č. XXXXXXXXXX, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom C. S. S. U. SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom E. 2, XXX XX C., P.: XX XXX 713, zast. Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, IČO: 47 234 547, proti žalovanej H. M., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom N. 1. mája XX/X, XXX XX Lovinobaňa, v konaní o zaplatenie 234,36 Eur s príslušenstvom o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 12Csp/50/2019 - 79 zo dňa 24. 09. 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v I. výroku, ktorým žalobu o zaplatenie 219,- Eur s príslušenstvom zamietol m e n í tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi istinu 31,29 Eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne z istiny 31,29 Eur od 16. 05. 2016 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

II. Žalovanej náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie odvolaním napadnutým rozsudkom žalobu o zaplatenie sumy 219,- Eur s príslušenstvom zamietol (I. výrok), konanie v časti zaplatenia sumy 15,36 Eur s príslušenstvom zastavil (II. výrok) a vyslovil, že žalovanej sa náhrada trov konania nepriznáva (III. výrok).

1.1 Z obsahu spisu a odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli dňa 25. 08. 2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 264468044664784 (ďalej aj „zmluva“), v zmysle ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej viazaný spotrebiteľský úver vo výške 219,- Eur. Odplata bola dohodnutá vo výške 12,82 % a ročná percentuálna miera nákladov (ďalej „RPMN“) RPMN bola určená na sumu 21,35 %. Celkovú čiastku 234,36 Eur bola žalovaná povinná uhradiť v 7. mesačných splátkach po 33,48 Eur vždy do 15. dňa v mesiaci. Splatnosť prvej mesačnej splátky bola určená dňom 15. 09. 2015 a konečná splatnosť úveru dňom 15. 03. 2016. Súd prvej inštancie mal za to, že zmluvné strany uzavreli spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej aj „O. z.“), na ktorú sa vzťahujú aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon č. 129/2010 Z. z.“). Žalovaná nezaplatila na úver žiadnu splátku. Žalobca i napriek skutočnosti, že žalovaná v lehote splatnosti jednotlivé splátky úveru nesplácala, nevyužil možnosť predčasného zosplatnenia úveru v zmysle § 53 ods. 9 O. z. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s tvrdením žalobcu o tom, že nakoľko peňažné prostriedky z úveru poskytol dňa 19. 10. 2015 predajcovi, splatnosť prvej mesačnej splátky nastala až dňom 15. 11. 2015 a splatnosť poslednej mesačnej splátky 15. 05. 2016, keďže zo samotnej zmluvy presne vyplýva ich splatnosť. Súd prvej

inštancie skonštatoval, že k zmluve o úvere nebol uzatvorený žiaden dodatok ohľadom zmeny splatnosti prvej splátky a konečnej splatnosti úveru, a taktiež zo samotnej zmluvy nie je zrejmá skutočnosť, že by bola splatnosť prvej splátky úveru viazaná na zaplatenie peňažných prostriedkov veriteľom predajcovi. V zmysle § 54a O. z. súd prvej inštancie ex offio skúmal premlčanie nároku žalobcu v spotrebiteľskej veci. Mal za to, že nárok žalobcu je premlčaný s poukazom na § 101 O. z. a aj v zmysle § 103 O. z. Nakoľko bola splatnosť prvej mesačnej splátky dňa 15. 09. 2015 a konečná splatnosť úveru 15. 03. 2016, žalobcovi v zmysle § 101 O. z. uplynula trojročná premlčacia doba dňom 16. 03. 2016. Žaloba bola podaná na súde prvej inštancie až dňa 09. 05. 2019, t.j. po uplynutí trojročnej premlčacej doby. V zmysle ustanovenia § 103 O. z. sú premlčané aj všetky jednotlivé splátky do 09. 05. 2016, t.j. splátky splatné dňa 15. 09. 2015, 15. 10. 2015, 15. 11. 2015, 15. 12. 2015, 15. 01. 2016, 15. 02. 2016 a 15. 03. 2016 (7 x 33,48 Eur = 234,36 Eur). S poukazom na vyššie uvedené súd prvej inštancie žalobu v časti o zaplatenie sumy 219,- Eur s príslušenstvom zamietol a v časti o zaplatenie sumy 15,36 Eur s príslušenstvom, vzhľadom na späťvzatie žaloby žalobcom v zmysle § 143 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“), zastavil.

1.2. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že jej v spore trovy konania nevznikli.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v rozsahu sumy 33,48 Eur s príslušenstvom podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) C. s. p., t. j., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Z obsahu odvolania vyplýva, že žalobca podal odvolanie proti časti I. výroku v rozsahu 33,48 Eur a závislému III. výroku rozsudku súdu prvej inštancie. Žalobca poukázal na bod 2.2. časti 1. úverovej zmluvy, v zmysle ktorého je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná dňom podpisu oboma zmluvnými stranami a účinnosť nadobúda dňom poskytnutia úveru dlžníkovi. Úver bol žalovanej poskytnutý dňa 19. 10. 2015 spôsobom dohodnutým bode 1.4. časti 1. úverovej zmluvy tak, že právny predchodca žalobcu poukázal peňažné prostriedky z úveru predajcovi, ktorý žalovanej predal tovar opísaný v základných podmienkach úverovej zmluvy. Predmetnú skutočnosť potvrdzuje Výpis z úverového účtu žalovanej, ktorý žalobca riadne predložil súdu prvej inštancie spolu s návrhom na vydanie platobného rozkazu. Z dôvodu, že právny predchodca žalobcu poskytol úver žalovanému (19. 10. 2015) až po dni splatnosti prvej zmluvne dohodnutej splátky (15. 09. 2015) je zrejmé, že muselo dôjsť k posunutiu splatnosti jednotlivých mesačných splátok. Z bodu 1.1. časti 1. úverovej zmluvy vyplýva, že splatnosť mesačnej splátky je 15. deň v mesiaci. Vo Výpise z úverového účtu žalovanej je uvedených všetkých 7 dohodnutých mesačných splátok úveru s posunutím ich splatnosti o dva mesiace oproti zmluve. Prvá mesačná splátka bola reálne splatná ku dňu 15. 11. 2015 a posledná o sedem mesiacov neskôr, dňa 15. 05. 2016. Žalovaná bola listom zo dňa 09. 06. 2016 riadne informovaná o tom, že splatnosť poskytnutého úveru nastala dňa 15. 05. 2016. Nakoľko žalovaná v konaní toto tvrdenie nerozporovala, je potrebné považovať takéto tvrdenie žalobcu v zmysle § 151 C. s. p. za nesporné. Vzhľadom na uvedené žalobca žiadal, aby odvolací súd vrátil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a zároveň mu priznal trovy odvolacieho konania.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

4. Krajský súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobcu podľa § 34 C. s. p. preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C. s. p., z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C. s. p. a v rozsahu väd týkajúcich sa procesných podmienok v zmysle § 380 ods. 2 C. s. p., ktoré vady nezistil a I. výrok rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil podľa § 388 C. s. p. pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie a o III. výroku rozhodol podľa § 396 ods. 1 a 2 C. s. p. Odvolací súd konštatuje, že hoci žalobca podal odvolanie len do časti I. výroku rozsudku súdu prvej inštancie v rozsahu 33,48 Eur (a vo zvyšku nadobudol predmetný výrok právoplatnosť) bolo potrebné zmeniť I. výrok rozsudku súdu prvej inštancie ako celok v zmysle § 388 C. s. p. z dôvodu lepšej prehľadnosti predmetného výroku.

5. Odvolanie žalobcu je čiastočne dôvodné. Dňa 25. 08. 2015 uzatvoril právny predchodca žalobcu ako veriteľ so žalovanou ako dlžníčkou zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX. Žalovaná sa zaviazala uhradiť žalobcovi poskytnutý úver (219,- Eur) v celkovej čiastke 234,36 Eur v 7. mesačných splátkach po 33,48 Eur so splatnosťou vždy 15. deň v mesiaci. Splatnosť 1. mesačnej splátky bola v zmluve určená dňom 15. 09. 2015 a konečná splatnosť úveru dňom 15. 03. 2016. Z výpisu z úverového

úctu doloženého súdu prvej inštancie žalobcom vyplýva, že úver bol žalovanej poskytnutý až dňa 19. 10. 2015 s tým, že splatnosť prvej splátky mala nastať 15. 11. 2015 a splatnosť poslednej splátky dňa 15. 05. 2016. Žalovaná na poskytnutý úver nehradila žiadnu platbu, pričom k účinnému zosplatneniu úveru žalobcom v zmysle § 53 ods. 9 O. z. nedošlo.

5.1 Odvolací súd sa stotožnil s argumentáciou žalobcu v odvolaní o tom, že nakoľko bol úver poskytnutý žalovanej až dňa 19. 10. 2015 muselo dôjsť k zmene (posunu) splatnosti jednotlivých splátok úveru. Z časti 1., článku 2., bodu 2.2 zmluvy vyplýva, že: „zmluva je platná dňom podpisu obidvoma stranami a účinnosť nadobúda dňom poskytnutia úveru dlžníkovi“. Odvolací súd uvádza, že od platného vzniku zmluvy je potrebné odlišovať účinnosť zmluvy, t.j. schopnosť zmluvy spôsobovať zmluvnými stranami zamýšľané právne následky. Právny úkon (zmluva) je platný od toho momentu ako bol urobený v súlade s požiadavkami platnej právnej úpravy. Účinnosťou zmluvy treba rozumieť možnosť domáhať sa práv a povinností dohodnutých v zmluve resp. uplatňovať práva a povinnosti upravené či vyplývajúce zo zmluvy. Odvolací súd je toho názoru, že až účinnosťou zmluvy (dňom poskytnutia predmetného úveru) vznikla žalovanej povinnosť hradiť dlžné splátky žalobcovi. Aj zo samotnej dikcie ustanovenia § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka vyplýva, že veriteľ prvotne poskytne dlžníkovi finančné prostriedky, pričom dlžník sa mu zaväzuje tieto poskytnuté finančné prostriedky vrátiť (rovnako aj zmluva o pôžičke v zmysle § 657 O. z.). Je vylúčené, aby spotrebiteľ začal úver najprv splácať až následne mu bol samotný úver poskytnutý. I napriek platnosti zmluvy tak nemohli byť splátky úveru splatné pred samotným poskytnutím úveru (účinnosťou zmluvy). S poukazom na časť 1., čl. 1, bod 1. zmluvy je splatnosť mesačnej splátky 15. deň v mesiaci, a nakoľko bol úver žalovanej poskytnutý dňa 19. 10. 2015, došlo k posunu splatnosti prvej mesačnej splátky na deň 15. 11. 2015. Splatnosť poslednej siedmej splátky úveru nastala dňa 15. 05. 2016. Z ustanovenia § 103 O. z. vyplýva, že v prípade dohodnutého plnenia úveru v splátkach môže veriteľ od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou. Každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, preto pre každú z nich plynie trojročná premlčacia doba podľa § 101 O. z. samostatne. Návrh na vydanie platobného rozkazu bol podaný na súde prvej inštancie dňa 09. 05. 2019 a keďže trojročná premlčacia doba začala plynúť odo dňa zročnosti každej splátky jednotlivo, sú premlčané všetky splátky úveru, ktorých splatnosť nastala pred dňom 09. 05. 2016 (splátky splatné v dňoch 15. 11. 2015, 15. 12. 2015, 15. 01. 2016, 15. 02. 2016, 15. 03. 2016, 15. 04. 2016). Nepremičaná ostala len posledná siedma splátka úveru splatná dňa 15. 05. 2016 vo výške 33,48 Eur. Odvolací súd však dáva do pozornosti, že žalobca zobral žalobu späť v časti prevyšujúcej sumu 219,- Eur (t.j. v sume 15,36 Eur), súd prvej inštancie konanie v tejto časti zastavil a predmetom konania zostala len istina vo výške 219,- Eur. Poslednú siedmu nepremičanú splátku tak nemožno žalobcovi priznať v pôvodnej výške 33,48 Eur určenej zo sumy 234,36 Eur, ale len v sume 31,29 Eur, ktorá je vypočítaná ako splátka z istiny úveru vo výške 219,- Eur ($219,- \text{ Eur} / 7 = 31,29 \text{ Eur}$). Vo zvyšku (2,19 Eur) by bolo potrebné žalobu žalobcu zamietnuť. Odvolací súd však z dôvodu lepšej prehľadnosti napadnutej časti I. výroku rozsudku súdu prvej inštancie zmenil celý I. výrok rozsudku súdu prvej inštancie tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi poslednú siedmu nepremičanú splátku vo výške 31,29 Eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne z istiny 31,29 Eur od 16. 05. 2016 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

6. Odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 a 2 C. s. p. v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p. a § 255 ods. 2 C. s. p. o nároku na náhradu trov konania prvoinštančného i odvolacieho, pretože zmenil prvostupňové rozhodnutie (§ 396 ods. 2 C. s. p.). Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku by bola vznikla žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanej náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci (73,30 %), nakoľko žalovaná bola v konaní úspešná v rozsahu 86,65 % (v sume 203,07 Eur) a žalobca v rozsahu 13,35 % (v sume 31,29 Eur). Nárok na náhradu trov konania však žalovanej odvolací súd nepriznal z dôvodu, že jej v konaní žiadne trovy nevznikli.

7. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.
Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C.m.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).